

kunde være tilstede ved Fæstningens Forsvar og ogsaa under enkelte Omstændigheder blive satte i Bevægelse; men at det skulde være en stadig Byrde for dem, foruden den Byrde, som paa ligger dem i Krigstid, det forekommer mig at være noget for strengt. Jeg troer, at det er meget rigtigt, at man lægger Mærke til denne Styrke, men man skal gjøre det paa en anden Maade. Man skal sige, fordi der i denne Klasse fra over 30 indtil 38 Aar er bleven indblandet et saa vel øvet Antal, saa behøver denne Deel af Borgervæbningen saa meget mindre nogen Øvelse i Fredstid. Dersom man vilde gaae et Skridt videre og sige, at de skulde have en enkelt Øvelse, f. Ex. hvert andet Aar, saa vilde jeg sige, at det kunde ikke skade; men som dette Forhold nu er ordnet, forekommer det mig, at der er en Misforstaaelse tilstede, saavel af Bestemmelserne i Vernepligtsloven, som af Bestemmelserne angaaende Udskrivning af Mandskab til Borgercorpsene.

Jeg skal endnu henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa Brandcorpsene. Jeg hørte med Glæde, at der var indkommen en Betænkning om en Omordning af Brandvæsenet i København, men den ærede Minister brugte netop Ordet „Brandvæsen“. Skulde det ikke betyde, at denne Betænkning ikke indholdt Noget om Brandcorpsen, og at det ligger nu aldeles udenfor, er uberørt? Dersom dette var Tilfældet, skulde jeg endnu stille den Opsordring til den høitærede Minister, at i Forbindelse med Brandvæsenet blev ogsaa Brandcorpsens Organisation strax taget for. Den Udsættelse, som skulde hidrøre fra, at en anden Art Vandforsyning indføres i København, troer jeg ikke er nogen gyldig Grund, og den har heller ikke Noget at betyde, siden den første Løsning af Spørgsmaalet er givet.

L. C. Larsen: Jeg skal gjerne erkende det Fortjenstlige i, at den ærede Forespørger har søgt at bidrage sit til at lette Byrden ved Tjenesten i Borgervæbningen, men jeg troer ikke, at han har udtalt det Dnsse, som er almindeligt; jeg troer, at det er et almindeligt

Dnsse, at Borgervæbningen maa blive ophævet, og at man i den Henseende vil følge det Exempel, som allerede er givet med Hensyn til de fleste Kjøbstæder i Riget, nemlig at omdanne Borgervæbningen til et Understøttelses-corps for Politiet; den nu foreslaaede Omordning af Brandcorpsen vil vistnok lede ind paa dette Spørgsmaal; saavidt jeg veed, har det, om ikke juridisk, saa dog factisk været Tilfældet, at til Brandcorpsen har man hensat dem, der ikke havde Raad eller Lyst til at anskaffe sig Uniform til Borgervæbningen; men, naar nu Brandcorpsen bliver saaledes omordnet, at det kommer til at bestaae af et langt færre Antal Personer, saa bliver derved en stor Mængde Indvilder frigjorte for denne Tjeneste og man vil komme i Forlegenhed med at anbringe dem i Borgervæbningen, naar Enhver, der var i den Alder og Forhold, som Lovven bestemmer, skulde gjøre Tjeneste i Borgervæbningen, uagtet man ikke vil kunne faae den store Deel af disse Personer til at underkaste sig de Betingelser, som foreskrives. Hvorvidt fortificatoriske Hensyn maatte være til Hinder, skal jeg ikke kunne udtaale nogen Mening om, dog troer jeg ikke, at de kunne være afgjørende; thi i Fredstid kan der sørges for de Diemed, som Borgervæbningen nu syldestgjør, uden at der behøves en saadan militair Organisation, og i Krigstid maa der dog anvendes ganske andre Midler end Borgervæbningen, og der vil da ogsaa kunne erholdes Kræfter, som ville kunne gjøre den Tjeneste, der kan ventes af Borgervæbningen.

Tscherning: Det ærede Medlem har her ført os ind paa et overordenlig vanskeligt Gebeet; det kan gjerne være, at han har Ret i dette Dnsse, og jeg skulde stille det samme Dnsse, naar dermed var bragt i Forbindelse, at København ophørte at være Fæstning; jeg anseer dette for det Uklogeste, der findes i vor hele Organisation, saavel militaire som politiske, men det ligger udenfor vort Omraade. Vi kunne ikke give nogen Lov, som ligger udenfor Kongerigets særlige Lovgivningsmagt; at afgjøre, om der ingen Borgervæbning skal være i de befæstede Steder, det ligger under Fællesstaten — nemlig Krigsministeren —